

Atbildētājas: *Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola, Comune di Trivigliano*

Prejudiciālais jautājums

Vai Kopienai [Savienības] tiesiskās palāvības aizsardzības un tiesiskās noteiktības principi, kopā ar preču brīvas aprites, brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības principiem, kas paredzēti Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD), kā arī no tiem atvasinātajiem principiem, piemēram, vienlīdzīgas attieksmes principu, nediskriminācijas principu, savstarpēju atzišanu, samērīgumu un pārskatāmību, kas paredzēti Direktīvā 2014/24/ES ⁽¹⁾, liedz piemērot tādu valsts tiesisku regulējumu, kāds ir Itālijas tiesiskais regulējums, kurš izriet no Legīslatīvā dekrēta Nr. 50/2016 95. panta 10. punkta un 83. panta 9. punkta un atbilstoši kuram tas, ka publisko pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā iesniegtajos finanšu piedāvājumos nav atsevišķi norādītas darbaspēka izmaksas, katrā ziņā izraisa uzņēmuma, kurš iesniedzis piedāvājumu, izslēgšanu bez iespējas izmantot sākotnējo palīdzību arī tad, ja pienākums veikt atsevišķo norādi nav skaidri paredzēts iepirkuma dokumentos un arī neatkarīgi no tā, ka pēc būtības piedāvājumā faktiski ir ievērotas minimālās darbaspēka izmaksas, turklāt saskaņā ar konkurenta atbilstoši sniegtu paziņojumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. maijā iesniedza *Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgārija) – kriminālprocess pret *Emil Milev*

(Lieta C-310/18)

(2018/C 268/30)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

Emil Milev

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai ar Direktīvas 2016/343 ⁽¹⁾ 3. pantu, 4. panta 1. punkta otro teikumu, 10. pantu, preambulas 16. apsvēruma ceturto un piekto teikumu un 48. apsvērumu, kā arī [Eiropas Savienības pamattiesību] hartas 47. un 48. pantu ir saderīga valsts judikatūra, saskaņā ar kuru drošības līdzekļa – apcietinājuma – piemērošanas turpināšana (četrus mēnešus pēc apsūdzētā aizturēšanas) ir atkarīga no tā, vai pastāv “pamatotas aizdomas”, kas saprotamas kā tikai “pirmšķietams” konstatējums, ka apsūdzētais ir varējis izdarīt konkrēto noziedzīgo nodarījumu?

Ja tas tā nav, vai ar iepriekš minētajām normām ir saderīga valsts judikatūra, saskaņā ar kuru “pamatotas aizdomas” ir saprotamas kā liela varbūtība, ka apsūdzētais ir izdarījis konkrēto noziedzīgo nodarījumu?

2. Vai ar Direktīvas 2016/343 4. panta 1. punkta otro teikumu, 10. pantu, preambulas 16. apsvēruma ceturto un piekto teikumu un 48. apsvērumu, kā arī [Eiropas Savienības pamattiesību] hartas 47. pantu ir saderīga valsts judikatūra, saskaņā ar kuru tiesai, kas izskata lūgumu par jau piemērotā drošības līdzekļa – apcietinājuma – grozīšanu, ir jāpamato savs lēmums, nesalīdzinot apsūdzētos un attaisnojošus pierādījumus, pat ja apsūdzētās personas advokāts ir sniedzis argumentus šajā ziņā – vienīgais šī aizlieguma iemesls ir tas, ka tiesnesim ir jāsauglabā sava neatkarība gadījumā, ja nākotnē šī lieta viņam tiktu iedalīta izskatīšanai pēc būtības?

Ja tas tā nav, vai ar iepriekš minētajām [ES tiesību] normām ir saderīga valsts judikatūra, saskaņā ar kuru tiesai ir jāveic detalizētāks un precīzāks pierādījumu izvērtējums un jāsniedz skaidra atbilde uz apsūdzētās personas advokāta argumentiem pat, ja tā uzņemas risku, ka tā nevarēs nedz izskatīt lietu, nedz pieņemt galīgo nolēmumu par [apsūdzētās personas] vainu gadījumā, kad attiecīgā lieta tai tiek iedalīta izskatīšanai pēc būtības, – kas nozīmētu, ka šo lietu pēc būtības izskatīs cits tiesnesis?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. maijā iesniedza Svea hovrätt (Zviedrija) –
Dacom Limited/IPM Informed Portfolio Management AB**

(Lieta C-313/18)

(2018/C 268/31)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Svea hovrätt

Pamatlietas puses

Prasītājs: Dacom Limited

Atbildētājs: IPM Informed Portfolio Management AB

Prejudiciālie jautājumi

- 1.1. Kādi ir kritēriji, lai noteiktu, vai materiāls ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/24/EK ⁽¹⁾ (2009. gada 23. aprīlis) par datorprogrammu tiesisko aizsardzību 1. panta 1. punktā minētais sagatavošanas un noformējuma materiāls? Vai dokumenti, kuros izklāstītas prasības funkcijām, kādas datorprogrammai ir jāveic, un rezultāts, kādu datorprogrammai jāpanāk, piemēram, detalizēti ieguldījuma principu vai riska modeļu aktīvu pārvaldībai apraksti, ieskaitot matemātiskas formulas, kuras jāpiemēro datorprogrammā, ir sagatavošanas un noformējuma materiāls?
- 1.2. Vai materiālam, lai tas tiktu uzskatīts par sagatavošanas un noformējuma materiālu direktīvas izpratnē, ir jābūt tik pilnīgam un sīki izstrādātam, ka praksē personai, kura faktiski raksta datorprogrammas kodu, nav jāizdara pastāvīgas izvēles?
- 1.3. Vai ekskluzīvās tiesības uz sagatavošanas un noformējuma materiālu direktīvas izpratnē nozīmē to, ka datorprogramma, kura ir no sagatavošanas un noformējuma materiāla vēlāk iegūts rezultāts, uzskatāma par sagatavošanas un noformējuma materiāla adaptāciju un līdz ar to atkarīgu darbu autortiesību izpratnē (Direktīvas 2009/24/EK 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts), vai arī sagatavošanas un noformējuma materiāli un programmatūra jāuzskata par dažādiem viena un tā paša darba izteiksmes veidiem, vai arī tie ir divi neatkarīgi darbi?
- 2.1. Vai konsultants, kurš ir nodarbināts citā sabiedrībā, bet kurš vairākus gadus ir strādājis vienam un tam pašam klientam un, pildot savus pienākumus vai izpildot klienta norādījumus, ir izveidojis datorprogrammu, ir uzskatāms par [klienta sabiedrības] darbinieku saskaņā ar Direktīvas 2009/24/EK 2. panta 3. punktu?